

3. planinski pohod: Lisca

Zaradi dežja sem bila primorana decembrski planinski pohod prestaviti v novo leto. V upanju, da bo januarja v višjih legah vsaj nekaj snega, destinacije nisem spreminjala. Tako je ostala Lisca, da je tokrat zasnežena sem vedela, a da je na njej toliko snega, si najbrž ni predstavljal nihče od nas.

Ob 9.00 smo se zbrali pri vodnem zajetju na Cirju. Bilo nas je 25: starši in otroci ter 3 vzgojiteljice. V polni zimski opreми in z lopatkami v rokah smo zagazili v breg. Pastirčkova pot je bila sprva rahlo poledenela. Višje kot smo šli, bolj se je snežna podlaga dvigovala in več snega je bilo na poti.

Otroci so ga do dobra izkoristili že med potjo. Njih ne motijo mokre rokavice niti sneg za vratom. Niti mokri čevlji in svečke pod nosom. Oni preprosto uživajo. Do vrha smo potrebovali 1 uro. Dogovorili smo se, da imamo nekaj prostega časa, ki ga lahko vsak preživi na svoj način, nato pa smo se zbrali pred Tončkovim domom in se skupaj po Sončni poti odpravili proti izhodišču!

Zgoraj nam je nagajal veter, ki je mestoma zabrisal sled. Po celcu smo prigazili do Male Lisce, kjer so se vetrovne razmere umirile, celo sonce je pokukalo izza oblakov. Metali smo se v sneg - veliki in mali. Se kepali, iskali ledena sveče, sankali, smejali in peli.

Poslovili smo se nasmejani do ušes. Zadovoljni, da smo doživeli zimo v vsej svoji veličini.

Zapisala Anja Radovič